

Mister Jaap fietert de liefde an

'Groot neis,' röp Tijs in de kring, 'Marjolijn en Joris hebt een verholding.'
'Wat hebt zie?' vrag Halil.
'Gewoon, een verholding,' zeg Tijs plechtig.
De aander kinder schudt de kop: 'Tijs gebroekt weer ies vrömde woorden.'
'Mar wat doet zie dan,' vrag Halil.
Mister Jaap schöt in de lach en zeg: 'Marjolijn en Joris hebt het an met mekaar.'
'Oooooo! Zeg dat dan profester!' röp Halil.

Marjolijn is undertussen gloepends kwaod worden en röp: 'Joris en ik hebt het niet an.'

'Wallies,' zeg Johan, die bij Joris in 't groepie zit. 'Ik heb 't briefie waarop jij Joris vreugen of e 't met je an hebben wol zölf zien. En toen schreef e weerum: "Ja, ik wil."

De hiele groep lig non in 'n deuk.

'En zie hebt het al virtien dagen an!' brult Johan keihard.

Joris wordt hellig en gef Johan een trap.

'Au,' röp Johan.

'IJ zulden het niet vertellen!' grauwt Joris.

'Dus 't is waar!' giert Mirjam.

Marjolijn kreg een rooie kop.

Steffie begunt te zingen: 'Joris en Marjolijn bint op mekaar!'

En al gauw döt de hiele groep met. Joris dreit kwaod zien stoel um en giet met de rug naor de kring zitten.

Mister vindt dat 't non wal genug west is.

'STILTE!' brult e deur 't lokaal. Het is metien stil, want as e zo hard schrouwt, dan wordt e gevaorlijk.

Mister Jaap kek even de kring rond. Marjolijn zit met traonen in de ogen en Joris knep zien voesten van kwaodheid dicht. Mister stiet zachies op, löp naor zien taofel en zeg: 'Het allermooiste dat der bestiet, is as twie kinder op mekaar bint. Eigenlijk möt dat veul meer gebeuren. Ik heur dat Marjolijn en Joris al virtien dagen op mekaar bint. Dat vin ik gloepends mooi.'

Mister Jaap döt zien bureaula lös en haalt der een puut met spekkies oet. Joris en Marjolijn kriegt elk twie spekkies. Mister Jaap hef altied een puut met spekkies in zien la liggen. IJ kunt bij hum op de gekste menieren een spekkie verdienen. Aj beveurbeeld nul fouten hebt in je dictee, mar netzogoed veur de mieste fouten. Of aj zunder ruzie een groepie kiezen kunt as de klas weer ies aans indield wordt. Allén in hiel bezondere gevallen kriej der twie.

‘Zo, vanaf vandaag is der een neie regel in oeze groep,’ zeg mister Jaap. ‘Elkenien die ’t virtien dagen an hef, kreg twee spekkies. Zo fieter wij de liefde in oeze klas an.’

Het blef even stil, maor dan begunt de kinder te joelen en vort te lopen van heur plek. Iniens wil elkenien ’t an hebben met een aander. Halil wil wal met Steffie, Johan vrag Eva, Mirjam röp dat ze zo op Ibrahim is, Tijs wil ’t met Souhaila an hebben en zo prebeert elk verkering te kriegen. Ibrahim vrag nog: ‘En aj twee wichter hebt, mister? Krij dan veer spekkies?’

Mister Jaap möt slim lachen en hangt een groot stuk pepier op ’t prikbord. Daor tiekent e allemaol harties met pijlen der deurhen op. Bij ien hartie schref e an de iene kaant van de pijl ‘Joris’ en an de aandere kaant ‘Marjolijn’.

‘Wel moet der nog meer bij’ vrag e.

Non trekt de mieste kinder zu’k terugge. Allén Steffie en Halil wilt nog wal.

‘En non de spekkies!’ röp Halil.

‘As ’t over virtien dagen nog an is,’ zeg mister Jaap.

‘Ooo!’ röp Steffie, ‘ik weet niet of ik dat wal vol hol.’

Schriever: Jacques Vriens